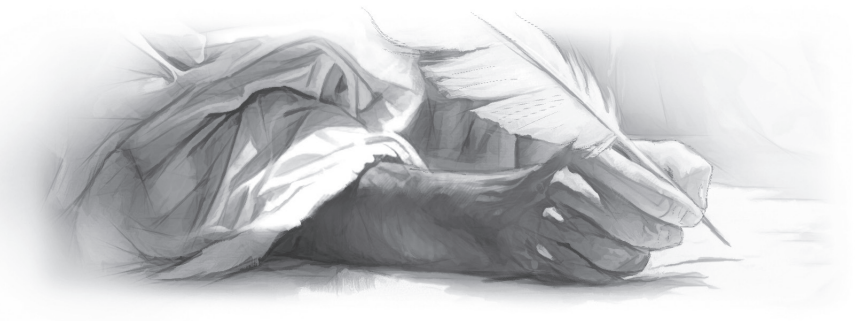

தீர்க்கதரிசன எழுத்துகள்

ஓய்வுநாள் பிற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: வெளி 17:14; ஏசா 13:1; எரே 36:17,18; ரோமர் 16:22; லூக் 1:1–4; யூதா 14,15; 2கொரி 4:7.

மனன வசனம்: தேவவசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது. ரோமர் 15:4.

தேவன்தாமே இயற்றிய ஒரு பாடலை நீங்கள் கற்றுக்கொள்ள விரும்புவீர்களா? உபாகமம் 32 இல், தேவனுடைய வழிகாட்டலின்படி மோசே அந்தப் பாடல் வரிகளை எழுதினார். உபா 31:19-22. தீர்க்கதரிசன எழுத்துகள் என்றதும், பொதுவாகப் பாடல்கள் நமக்கு நினைவுக்கு வருவதில்லை; ஆனாலும், பல சங்கீதங்கள் ஆவியின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்டவை. ஒருவேளை அவற்றின் வரிகளை ஒவ்வொன்றாக தேவன் சொல்லாமல் இருந்திருக்கலாம்.

தேவனுடைய செய்திகளைத் தீர்க்கதரிசிகள் தெரிவித்த மூன்று முக்கிய வழிகளை வேதாகமம் விவரிக்கிறது: (1) வாய்மொழியாக (2) எழுத்துவழியாக (3) அடையாளச் செயல்கள் அல்லது நாடகச் செயல்கள்மூலமாக. தேவன் தம் தூதுவர்களான தீர்க்கதரிசிகளிடம் சொன்ன செய்திகளை அவர்கள் பிரசங்கித்தார்கள், பேசினார்கள். அந்த வார்த்தைகள் தேவ வார்த்தையாக வேதாகமத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

தீர்க்கதரிசன எழுத்துகள் பல்வேறு எழுத்து நடைகளிலும், இலக்கிய நடைகளிலும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன; வருணனைகள், வரலாறு, கவிதை, புலம்பல், கடிதங்கள் ஆகிய நடைகள் ஒரு சில உதாரணங்கள். தேவன் தெரிந்துகொண்ட ஆண்களும் பெண்களும், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏவின செய்திகளை, மனித வார்த்தைகளில் எழுதினார்கள். இந்த வாரம் அவர்களின் எழுத்துகளையும், இலக்கிய உதவியாளர்களை அவர்கள் பயன்படுத்தியதையும், சவாலான வேதப்பகுதிகளை ஆராயும்போது நினைவில் கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களையும் பார்ப்போம்.

2026, நவம்பர் 7 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

எழுதும்படியான அழைப்பு

ஆரம்பத்தில் தம்முடைய செய்திகளை மனிதர்களுக்கு நேரடியாகவே தேவன் பேசிச் சொன்னார்; அதாவது, காதில் கேட்கும்படி பேசினார்; கனவுகள் மூலமாகப் பேசினார்; தூதர்கள்மூலமாகப் பேசினார். ஆனாலும் தாம் பேசினதை ஒரு 'புத்தகத்தில்' எழுதும்படி அவர் முதன்முதலாகக் கட்டளையிட்டதை மோசேயின் காலத்தில்தான் வேதாகமம் பதிவுசெய்கிறது.

எழுதும்படியாகக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை வேதாகமத்தில் முதன்முதலாக எங்கு வருகிறது? யாத் 17:14.

தமது மக்களுக்கு தாம் சொன்ன செய்திகளைப் பாதுகாத்து வைக்கும்படி, தம்முடைய தூதுவர்களுக்கு தேவன் கட்டளையிட்ட பல உதாரணங்களைப் பழைய ஏற்பாட்டில் காண்கிறோம். மோசேயைப்போலவே, எரேமியாவிடமும், 'நீ ஒரு புஸ்தகச்சுருளை எடுத்து, யோசியாவின் நாட்களிலே நான் உன்னுடனே பேசின நாள் முதற்கொண்டு இந்நாள்மட்டும் இஸ்ரவேலைக்குறித்தும், யூதாவைக் குறித்தும், சகல ஜாதிகளைக்குறித்தும் உன்னோடே சொன்ன எல்லா வார்த்தைகளையும் அதிலே எழுது' என்று கூறினார். எரேமியா 36:2.

தீர்க்கதரிசனங்களை எழுதவேண்டியதற்கான காரணமும் அவருக்குக் கூறப்பட்டது. 'யூதாவின் குடும்பத்தார், அவரவர் தங்கள் பொல்லாத வழியை விட்டுத் திரும்பும்படியாகவும், தங்கள் அக்கிரமத்தையும் தங்கள் பாவத்தையும் நான் மன்னிக்கும்படியாகவும், தங்களுக்கு நான் செய்ய நினைத்திருக்கிற தீங்குகளைக்குறித்து ஒருவேளை அவர்கள் கேட்பார்கள் என்றார்'. எரே 36:3. வருங்காலத்தைப்பற்றி அறிகிற ஆர்வத்தைத்தூண்டுவதற்காக அல்ல, மக்களை இரட்சிப்பிற்கு நேராக வழிநடத்தவே தீர்க்கதரிசனங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

தேவனுடைய தூதுவர்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் மத்தியில் எழுதினார்கள். வனாந்தரத்தில் இருந்தபோது, வேதாகமத்தின் முதல் ஐந்து புத்தகங்களை மோசே எழுதினார். சவுல் தன்னைத் துரத்திக் கொண்டிருந்தபோது சங்கீதங்களில் பலவற்றை தாவீது இயற்றினார். சங் 52; 54; 57; 59. பாபிலோன், மேதிய-பெர்சிய அரண்மனைகளில் பணியாற்றியபோது தனக்கு உண்டான தரிசனங்களை தானியேல் எழுதினார். இதற்கு நேர்மாறாக, தான் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது, எபேசியர், பிலிப்பியர், கொலோசெயர், பிலேமோன் நிருபங்களை பவுல் எழுதினார், மேலும் பத்மு தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டிருந்தபோது, வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை யோவான் எழுதினார். தேவனுடைய தூதுவர்கள் எழுதும்படி ஏவப்பட்டபோது, சூழ்நிலைகள் எவ்வாறாக இருந்தாலும் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பலப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது.

பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இயேசுவின் போதனைகள் அனைத்தும், பொக்கிஷமான அந்தச் சத்தியங்களை ஒப்படைக்க தேவன் தேர்ந்தெடுத்த நபர்களின்மூலமாக, எழுத்துவடிவில் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. தமது தூதர்கள் தெய்வீகச் செய்திகளை உண்மையோடு பதிவுசெய்து பாதுகாப்பார்கள் என்று தேவன் வைத்திருந்த நம்பிக்கையை இது காட்டுகிறது.

மூலப்பிரதிகள் இப்போது இல்லாததால், வேதாகமத்தை நாம் நம்பமுடியாது என்று கூறுபவருக்கு நீங்கள் என்ன பதில் சொல்வீர்கள்? அது ஏன் உண்மையில் ஒரு பலவீனமான வாதம்?

இலக்கிய வகைகளும் நடைகளும்

தேவனால் ஏவப்பட்ட தூதுவர்கள் பல்வகை எழுத்து நடைகளை வேதாகமத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள். சில பகுதிகள் நாட்குறிப்பைப்போல எழுதப்பட்டுள்ளன. எண் 33:1-49. தானியேல், சகரியா, யோவான் ஆகிய புத்தகங்களில் வெளிப்படுத்தினவிசேஷ எழுத்துநடை காணப்படுகிறது; பிரமாண்டமான அடையாளங்கள், பிரபஞ்ச அளவிலான கருத்துகள், பரலோக ஜீவிகள் குறித்த வருணனைகள் போன்றவை அங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

ஏசாயா 13:1 இல், ஏசாயா சொல்கிற செய்தியை வேதாகமம் எவ்வாறு குறிப்பிடுகிறது?

தீர்க்கதரிசிகள் பெற்ற தரிசனங்கள் சில சமயங்களில் 'இறை வாக்குகள்' (ஏசாயா 13:1, சமகால மொழிபெயர்ப்பு) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தேவன் பேசிச் சொல்லியவை அல்லது தேவன் கொடுத்த வெளிப்பாடுகள் என்று அர்த்தம். (பவர் மொழிபெயர்ப்பில் இந்த வார்த்தை 'பாரம்' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது). இவற்றில் பல கவிதை வடிவில், பெரும்பாலும் 'இணைநடை' அமைப்புடன் எழுதப்பட்டுள்ளன. இணைநடை என்பது, தொடர்ந்து வரும் வரிகள் அதற்கு முந்தைய வரிகளை மீண்டும் வலியுறுத்தும்; அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் சுட்டிக்காட்டும். உதாரணமாக: 'தன்னை உண்டாக்கினவரையே நோக்குவான், அவன் கண்கள் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரையே நோக்கிக்கொண்டிருக்கும்'. ஏசாயா 17:8. இதில் 'உண்டாக்கினவர்', 'பரிசுத்தர்' ஆகிய வார்த்தைகள் ஒன்றுக்கொன்று இணையாக அமைந்துள்ளன; ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மற்றொன்றைப்பற்றிய கூடுதல் தகவல்களைச் சொல்கிறது.

உருவகங்கள், அடையாளங்கள், உயர்வுநவிற்சி அணி (மிகைப்படுத்தல்) போன்ற பொதுவான இலக்கிய உத்திகளையும் தீர்க்கதரிசிகள் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் சொன்ன செய்திகளை நாம் சிறப்பாகப் புரிந்துகொண்டு, நம் வாழ்வில் பயன்படுத்துவதற்கு, அவர்கள் எந்த வகையான எழுத்து நடையைக் கையாண்டார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வது அவசியமாகும்.

வேதவசனங்களில் அடிக்கடி காணப்படும் மற்றொரு இலக்கிய நடை 'உடன்படிக்கை வழக்கு' சம்பந்தப்பட்டதாகும். உதாரணமாக, எரே 2:4-9 இல், தேவ மக்கள் தங்களுடைய உடன்படிக்கைக் கடமைகளை மீறியதற்காக, அவர்கள்மீது தேவனுக்குள்ள சட்டப்பூர்வமான புகாரை எரேமியா முன்வைக்கிறார். நீதிமன்ற காட்சிகளைப் பயன்படுத்தி, தேவனை ஓர் அரசு வழக்கறிஞராகச் சித்திரித்து, தமது தீர்ப்புக்கான காரணங்களை அவர் சொல்வதாகக் காட்டுகிறார்.

தீர்க்கதரிசன எழுத்துகள், வரலாறு, பாடல், உவமைகளும் வேதாகமத்தில் உள்ளன. எரேமியாவிடம் சொன்ன செய்திகளையெல்லாம் ஒரு புத்தகமாக எழுதும்படி கூறப்பட்டது. எரே 36:2; அதே நேரத்தில் புதிய ஏற்பாட்டில், பெரும்பகுதி தனிநபர்களுக்கோ சமுதாயத்திற்கோ எழுதப்பட்ட கடிதங்களாக அமைந்துள்ளன. ஒரு வகையான தகவல்தொடர்பு நடைக்கு மற்றொன்றைவிட அதிக அதிகாரம் இருப்பதாக வேதாகமத்தில் சொல்லப்படவில்லை. பவுலின் நிருபங்களைப் பண்டைய தீர்க்கதரிசிகளின் எழுத்துகள் அளவிற்கு மதிக்கவேண்டும்; ஏனெனில் தான் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டதற்கான தெளிவான சான்றுகளைத் தனது நிருபங்களில் பவுல் விவரிக்கிறார். 1கொரி 7:10, 12, 40.

சில வேத ஆராய்ச்சிகளில், வேதவசனங்களின் தெய்வீகத் தன்மைக்கு மதிப்பளிக்காமல், அங்குள்ள மனித கூறுகளைமட்டுமே அதிகமாய் வலியுறுத்துகின்றனர். இது ஏன் நிச்சயமாக ஆவிக்குரிய அழிவுக்கு வழிநடத்தும்?

இலக்கிய உதவியாளர்கள்

வேதாகம எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய உதவியாளர்களைப் பயன்படுத்தியதைப்பற்றி எரே 36:17,18; ரோமர் 16:22 ஆகிய வசனங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

எரேமியாவே தனது செய்திகளை எழுதியிருக்கமுடியும், அதற்குப் பதிலாக, தனது தீர்க்கதரிசனங்களை உண்மையுடன் பதிவுசெய்யவும், அவற்றைத் தேசத்தின் தலைவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும் நம்பகமான நகலெழுத்தாளரைப் பயன்படுத்தினார். தேவனுடைய செய்திகளைத் தெரிவிக்க இலக்கிய உதவியாளர்களைத் தீர்க்கதரிசிகள் பயன்படுத்தியதற்கு வேதாகமத்தில் எரேமியாமட்டுமே உதாரணம் அல்லர்.

புதிய ஏற்பாட்டில், 'இந்த நிருபத்தை எழுதின நான்' என்று தெர்தியு கூறினாலும், பவுல் சொல்ல விரும்பியதைமட்டுமே எழுதினார் என்பது ரோமர் புத்தகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தே தெளிவாகிறது. ரோமர் 16:22. பவுலின் எழுத்தராக அல்லது செயலாளராக தெர்தியு செயல்பட்டார்; அதாவது பவுலின் வார்த்தைகளை எழுத்து வடிவில் கொண்டு வந்த இலக்கிய உதவியாளராக இருந்தார்.

இவ்வாறு செய்வதை பவுல் வழக்கமாக வைத்திருந்தார். கொலோசெயர், தெசலோனிக்கேயருக்கு தான் எழுதிய நிருபங்களின் முடிவில், தன் 'கையினால் எழுதி' வாழ்த்துவதாக ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். கொலோ 4:18; 2தெச 3:17. இது அந்த முழு நிருபத்தின் நம்பகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளது. உதவியாளரை வைத்து அவர் நிருபங்களை எழுதியிருக்கிறார். எனவே, அந்தநிருபத்தில்உள்ளவைஅவரதுஎழுத்துகள்தானா,அவரேஎழுதவில்லையாபோன்ற சந்தேகத்தை எழுப்பக்கூடும் என்பதால், தனது நிருபத்தின் உண்மைத்தன்மையில் எந்தச் சந்தேகமும் எழக்கூடாது என்பதற்காக அதன் இறுதியில் தனது சொந்தக் கையெழுத்தில் ஒரு குறிப்பைக் கொடுத்தார்.

பவுலின்நிருபங்களில்வெவ்வேறுஇலக்கியநடைகள்காணப்படுவதற்கு, அவர் இலக்கிய உதவியாளர்களைப் பயன்படுத்தியதே காரணம் என்று பல விளக்கவுரையாளர்கள் கூறுகின்றனர். பேதுருவும்கூட தன் இரண்டு நிருபங்களையும் இதேபோல எழுதியிருக்கலாமெனச் சந்தேகிக்கப்படுகிறது: '2பேதுருவின் மொழி நடையானது முதலாவது நிருபத்திலிருந்து வேறுபடுகிறது; எனவே, ஒரு நிருபத்தை கிரேக்க மொழியில் எழுதுவதற்கு எழுத்தரின் உதவியை பேதுரு பயன்படுத்தி இருக்க சாத்தியம் உள்ளது. கிரேக்க மொழியை நன்கு அறிந்த பவுலே செயலாளர்களைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், அரமேய்க் மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட பேதுரு அவ்வாறு பயன்படுத்தியிருப்பார் என்பதும், அவர்களது வார்த்தைகளே அவரது கிரேக்க நிருபங்களின் வார்த்தை அமைப்பில் குறிப்பிட்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்பதும் தர்க்கரீதியில் சரியானதே.'

தேவ தூதுவர்கள் தெரிவிக்க விரும்பிய கருத்துகளும், அவற்றின் பொருளும் மாறவில்லை, ஆனால் அவர்கள் பயன்படுத்திய உதவியாளர்களின் இலக்கியத் திறன்களைப் பொறுத்து நிருபங்களின் வார்த்தை நடைகளும் வாக்கிய அமைப்பும் அமைந்திருக்கலாம். அவர்களது சிந்தைகளை ஆவியானவர் ஏவினார்; ஆனால் அந்தச் சிந்தைகளை வெளிப்படுத்தப் பயன்பட்ட வார்த்தைகளை ஏவியிருக்க அவசியமில்லை.

இலக்கிய ஆதாரங்கள்

சாலொமோன் பதிவு செய்துள்ள நீதிமொழிகள் அனைத்தும் அவரே உருவாக்கியவை அல்ல என்பதை பிரசங்கி 12:9,10 காட்டுகிறது: 'மேலும், பிரசங்கி ஞானவானாயிருந்தபடியால், அவன் ஜனத்துக்கு அறிவைப் போதித்து, கவனமாய்க் கேட்டாராய்ந்து, அநேகம் நீதிமொழிகளைச் சேர்த்து எழுதினான். இதமான வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க பிரசங்கி வகை தேடினான்; எழுதின வாக்கியங்கள் செவ்வையும் சத்தியமுமானவைகள்'. தேவனுடைய தூண்டுதலால், பல பழமொழிகளைத் 'தேடிக் கண்டுபிடித்தார்'; 'ஏற்கத்தக்க வார்த்தைகளைக்' கண்டறிய முயன்றார். மேலும், நீதிமொழிகள் 31 இல் வரும் குணவதியான பெண்ணைப்பற்றிய விளக்கமும், சாலொமோனால் அல்ல, முன்பின் சொல்லப்படாத லேமுவேல் ராஜா என்பவரின் தாயாரால் கூறப்பட்டதாகும். நீதி 31:1. எகிப்திய இலக்கியங்களின் தாக்கமும் நீதிமொழிகள் புத்தகத்தில் உள்ளன.

அதேபோல், தேவ ஏவுதலைப் பெற்ற பழைய ஏற்பாட்டின் வரலாற்று ஆசிரியர்கள், தேவ மக்களின் வரலாற்றை உண்மையுடன் விவரிக்க, ஆவணக் காப்பகங்கள், பிற வரலாற்றுப் பதிவுகளிலிருந்து விபரம் சேகரித்துள்ளார்கள்.

தேவ ஏவுதலைப் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் சில சமயங்களில் வேதாகமம் அல்லாத பிற ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்தினதுபற்றி 1இராஜா 11:41; லூக் 1:1-4; யூதா 14,15 ஆகிய வசனங்கள் என்ன சொல்கின்றன?

தங்களது பதிவுகளை ஆவணப்படுத்த வரலாற்றுப் பதிவுகளைச் சார்ந்திருந்த வேதாகம எழுத்தாளர்களில் எஸ்றாவும் நெகேமியாவும் அடங்குவர். எருசலேம், பெர்சியா தொடர்பான நிருபங்களையும் அரசக் கட்டளைகளின் பிரதிகளையும் எஸ்றா சேகரித்துள்ளார். எஸ்றா 4-7. நெகேமியா தான் கண்டு பிடித்த வம்சவரலாற்றுப் பதிவுகளை தன் எழுத்துகளில் சேர்த்திருப்பதைக் கூறுகிறார். நெகே 7:5-72. இதே நியதி புதிய ஏற்பாட்டிலும் காணப்படுகிறது: 'மனிதர்களின் மனத்திறன்களின் செயல்பாட்டிற்கு ஏற்றபடி தேவ ஏவுதல் செயல்படுகிறது என்பதும், மனிதமனத்தின் செயல்பாட்டை அது புறக்கணிப்பதில்லை என்பதும் லூக்காவின் அனுபவத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. இங்கே, தேவ ஏவுதலைப் பெற்ற அந்த எழுத்தாளர், கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையைப்பற்றிக் கிடைத்த வாய்மொழிகளையும், எழுத்துப்பூர்வமான ஆதாரங்களையும் கவனமாகப் படிப்பதற்கும், அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களைத் தொடர்ச்சியான ஒரு விவரமாக இணைப்பதற்கும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டார்'.

வேதாகமத்தில் இடம்பெறாத, பழைய ஏற்பாட்டுக்கும் புதிய ஏற்பாட்டுக்கும் இடையே எழுதப்பட்ட யூதப் படைப்பான 1ஏனோக் 1:9 இலிருந்து யூதா மேற்கோள் காட்டுவதுபோல் தோன்றுகிறது. பவுலும் கிரேக்கத் தத்துவஞானிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல் அவர்கள் சொன்னவற்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அப் 17:28; தீத்து 1:12.

தரிசனங்கள், சொப்பனங்கள் போன்ற நேரடியான வெளிப்பாடுகள்மூலம் வேதாகம எழுத்தாளர்கள் பெரும்பாலும் வழிநடத்தப்பட்ட போதிலும், பிற ஆதாரங்களிலிருந்து தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்கும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களை ஏவியிருக்கிறார். இது ஏன் நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டிய ஒரு முக்கியமான நியதி?

தெய்வீகச் செய்தியும் மனித குறைபாடுகளும்

2கொரி 4:7 இல் தேவனுடைய பொக்கிஷம்பற்றி பவுல் என்ன கூறுகிறார்?

பெலவீனர்களாகிய மனிதர்களில் தேவனுடைய வல்லமை விளங்கும் படிக்கு தேவனுடைய பொக்கிஷம் 'மண்பாண்டங்களில்' (மனிதர்களில்) ஒப் படைக்கப்பட்டிருப்பதாக எழுதுகிறார். மோசே, எலியா, தாவீது, யோனா, பேதுரு போன்ற தேவனுடைய மனிதர்கள் தனிப்பட்ட வாழ்வில் தோல்விகளைச் சந்திக் காதபடிக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்பதை வேதாகமம் வெளிப்படுத்துகிறது; எனவே, அவர்களுடைய எழுத்து களிலும் தவறான புரிதல்களும் தகவல்தொடர்பு குறைபாடுகளும் உள்ளன.

'கிறிஸ்துவில் தெய்வீகதன்மையும் மனிததன்மையும் சேர்ந்து வெளிப் பட்டதுபோல, வேதாகமத்திலும் காணப்படுகிறது. வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தி யங்கள் யாவும் ''தேவ ஆவியின் ஏவுதலால் அருளப்பட்டுள்ளன''; ஆனாலும், அவை மனிதர்களின் வார்த்தைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டு, மனித தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு அமைந்துள்ளன'. - எலன் ஜி. ஒய்ட், *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 747.*

2கொரிந்தியர் 4:7 இல் பவுல் எழுதியதுபோல, சத்தியமாகிய பொக்கிஷங் களைத் தெரிவிப்பதற்கு தேவன் தம் தூதுவர்களை அழைப்பதால், அவர்களு டைய மனிததன்மை மறைந்து போய்விடுவதில்லை. மேலும், இன்று நாம் புரிந்து கொள்ளவும் விளக்கவும் சிரமப்படுகிற அறிக்கைகளை தம் தூதுவர்கள் எழுதிய போது அல்லது கூறியபோது பரிசுத்த ஆவியானவர் தடுக்கவில்லை. அத்தகைய வசனங்கள் ஒரு சிலவாகவே இருந்தாலும், நம்முடைய மிகவும் குறுகிய மனப் பான்மையால்தான் புரியமுடியாமல் தடுமாறுகிறோம். வேதாகமத்தை நம்புகிற கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், தேவ வார்த்தை நமக்குப் புரிகிற அளவுக்கு அதை நம்ப நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கவேண்டும்; மேலும், நமக்குப் புரியாத விஷயங்கள் இருந்தாலும், கர்த்தரை முழுமையாக நம்பவேண்டும்.

பிற்காலத்தில் நகலெடுத்தவர்களின் கவனக்குறைபாடுகளாலோ, ஏவுத லைப்பெற்ற ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்திய முரண்பட்ட மூல ஆவணங்களாலோ சில முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சிக்கலான வசனங்களை ஆராயும் போது, எழுத்தாளரின் வார்த்தைகளின் அர்த்தம் முழுவதுமாகப் புரிகிறதா, இன் னும் ஆழமாக ஆராய்ந்தால் பதில் கிடைக்குமா என்று சிந்திக்கவேண்டும்.

தவறாகவும் முரண்பாடாகவும் தெரிகிற ஒவ்வொன்றுக்கும் நம்மால் பதில் காணமுடியாவிட்டாலும், சொல்லப்படுகிற செய்தியின் சாராம்சத்தை எந்த வகையிலும் அது பாதிப்பதில்லை. தேவ தூதுவர்களிடம் குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும், வேதாகமத்தின் தெய்வீகச் சத்தியங்கள் உண்மையுடன் வெளிப்படுத் தப்பட்டுள்ளன; அதை நாம் முழுமையாக நம்பலாம்.

தேவன் தம்முடைய தூதுவர்களாக பாவமற்ற தூதர்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், பிழைகளுள்ள மனிதர்களைப் பயன்படுத்தத் தெரிந்துகொண்டது ஏன்?

எலன் ஜி. ஒய்ட் அவர்களின் எழுத்துகள்

வேதாகமத்தின் தேவ தூதுவர்களைப்பற்றி இந்த வாரம் நாம் படித்த பல விஷயங்கள் எலன் ஜி ஒய்ட்டின் அனுபவத்திற்கும் எழுத்துகளுக்கும் பொருந்தும். வெளிப்படுத்தப்பட்ட விஷயங்களை எழுதும்படி அவரும்கூட தெய்வீக கட்டளையைப் பெற்றார்.

அதுபற்றி 1909 ஆம் வருடத்தில் எலன் ஜி. ஒய்ட் இவ்வாறு எழுதினார்: 'எனது உயிரையே பறிக்கவிருந்த அந்த விபத்தின் காரணமாக, நான் உடல்நலம் குன்றி எழுத முடியாத நிலையில் இருந்தேன். ஆனால் ஓர் இரவில் கர்த்தருடைய தூதன் என் படுக்கையருகே வந்து, "நான் உனக்குத் தெரிவிக்கிற விஷயங்களை நீ எழுதி வைக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார். நான், "என்னால் எழுதமுடியாது" என்றேன். மீண்டும், "நான் உனக்குத் தெரிவிக்கிற விஷயங்களை எழுது" என்று கட்டளை கொடுக்கப்பட்டது. முயற்சி செய்து பார்ப்போம் என்று நினைத்து, மேஜையிலிருந்து ஒரு மடிப் பலகையை எடுத்து எழுதத் தொடங்கினேன், வார்த்தைகளை என்னால் எளிதாக எழுதமுடிகிறதைக் கண்டேன்.'

தேவஏவுதலைப் பெற்ற வேதாகம எழுத்தாளர்களைப்போல, எலன் ஜி. ஒய்ட்டும் இலக்கியஉதவியாளர்களைப்பயன்படுத்தினார். பதிப்பாளர்கள் செய்யவேண்டியபணிகளை அவரது செயலாளர்கள் செய்தனர்; அதாவது, தங்களது சொந்தக் கருத்துகளை நுழைக்காமல், ஆசிரியரின் செய்திகளைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதே செயலாளர்களின் பணி. அவர்கள் மறைமுக எழுத்தாளர்களோ இணை ஆசிரியர்களோ அல்லர். எலன் ஜி. ஒய்ட் அவர்களே கையால் எழுதின அல்லது வாய்மொழியாகச் சொன்ன உள்ளடக்கங்களை வைத்தே அவர்கள் பணியாற்றினார்கள்.

எலன் ஜி. ஒய்ட்டும் தனது செய்திகளை தெளிவாகத் தெரியப்படுத்த பிற இலக்கிய ஆதாரங்களிலிருந்து சில பகுதிகளை தனது எழுத்துகளில் மேற்கோள் காட்டியும் மாற்றியமைத்தும் பயன்படுத்தியுள்ளார். தான் பயன்படுத்திய சில புத்தகங்களை தனது வாசகர்களுக்கும் அவர் பரிந்துரைத்துள்ளார், அதன் மூலம், அந்த ஆசிரியர்களுக்குத் தெரியாமல் பயன்படுத்துவதோ, அவர்களுக்கு அநீதி இழைப்பதோ அவரது நோக்கமல்ல என்பது தெளிவாகிறது; மாறாக, தான் வெளிப்படுத்த விரும்பிய சத்தியங்களை எடுத்துரைக்க, அவர்களுடைய எழுத்துகளில் பொருத்தமான விஷயங்கள் இருந்ததை அவர் கண்டார்.

முரண்பாடுகள், துல்லியமின்மைபற்றி என்ன? 'வழுவாமையைப் பொறுத்தவரை, என் எழுத்துகள் பிழையற்றவை என்று நான் ஒருபோதும் கோரவில்லை; தேவன் மட்டுமே பிழையற்றவர்' என்று எழுதினார். புரிந்துகொள்ளக் கடினமான, மற்ற எழுத்துகளுடன் இசைந்து போகாத சில கூற்றுகள் அவரது எழுத்துகளில் காணப்படலாம். எலன் ஒய்ட்டின் தேவ அழைப்பானது, அவரது மனித தன்மையை மறைத்துவிடவில்லை. நம் அனைவரையும்போலவே, எலன் ஒய்ட்டும் வளர்ந்து முதிர்ச்சியடைந்தார்; அந்த வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் அவரது எழுத்துகளில் வெளிப்படுகின்றன.

நாம் ஏற்கனவே பார்த்த, மீண்டும் நினைவுகூரவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், தான் எழுதிய ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நேரடியாகப் பரலோகத்திலிருந்து வந்தது என்று கருதினவர்களை அவர் திருத்தினார். 'அனுதின விவகாரங்களைப்பற்றிச் சில நேரங்களில் பேசவேண்டியதிருக்கும். அன்றன்றைக்குச் செய்யவேண்டிய விஷயங்கள் மனதில் ஓடும், அன்றன்றைக்குத்தேவையான கடிதங்களை எழுதவேண்டும், தகவல்களைப்பணியாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறவேண்டியதிருக்கும். அத்தகைய வார்த்தைகளும் தகவல்களும் தேவ ஆவியானவரின் விசேஷித்த ஏவுதலினால் கொடுக்கப்படுபவை அல்ல.

தேவனுக்கே முதலிடம்: பகுதி 1

ஜினா வாலன்

ஏழு வயதிலேயே தனது விசுவாசத்திற்காக உறுதியாக நிற்கவேண்டிய சூழல் நவாமுக்கு ஏற்பட்டது. யூகோஸ்லாவியாவில், சனிக்கிழமைகளில் கட்டாயம் பள்ளிக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. சிறுவனாக இருந்தபோதிலும், ஓய்வுநாளில் பள்ளிக்குச் செல்வதில்லை என்று நவாம் உறுதியாக இருந்தான். தொடர்ந்து இரண்டு சனிக்கிழமைகள் பள்ளிக்குச் செல்லாததால், முதலாம் வகுப்பு படித்துவந்த அந்தச் சிறுவனை விசாரிக்க ஒரு சிறப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டு, விசாரணை நடத்தினார்கள்.

அந்தக் குழுவைச் சேர்ந்த ஐந்து அதிகாரிகள் அவனது வகுப்பறைக்கு வந்து, நவாமைத் தவிர வகுப்பில் இருந்த மற்ற அனைவரையும் வெளியே அனுப்பினர். பள்ளியின் இயக்குனர், இரண்டு ஆசிரியர்கள், சீருடை அணிந்த இரண்டு காவல் அதிகாரிகள் (அவர்களில் ஒருவர் ரகசியக் காவல்துறையின் பிராந்திய இயக்குநர்) ஆகியோரை அந்த ஏழு வயதுச் சிறுவன் தனியனாக துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டான்.

"நீ ஏன் சனிக்கிழமைகளில் பள்ளிக்கு வருவதில்லை?" என்று விசாரிப்பவர் கேட்டார். "ஏனென்றால் நான் தேவனை நம்புகிறேன், அவரது பிரமாணத்தின் நான்காவது கற்பனையின்படி, அவருடைய ஓய்வுநாளில் நான் பள்ளியில் இருக்கக்கூடாது. அதனால்தான் ஒவ்வொரு ஓய்வுநாளிலும் பள்ளிக்கு வராமல் ஆலயத்தில் இருக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தான்.

"உன்னைப் பள்ளியிலிருந்து நீக்குவோம், அதன்பின் படிப்பதற்கான வாய்ப்பே உனக்குக் கிடைக்காது!" என்று அந்த மனிதர் முறைத்துப் பார்த்தபடி சொன்னார். "அப்படியிருந்தாலும் நான் ஆலயத்தில்தான் இருப்பேன், ஏனென்றால் என் வாழ்க்கையில் தேவனுக்கே முதலிடம்" என்று நவாம் உடனடியாகப் பதிலளித்தான். "அப்படியானால், உங்கள் ஆலயத்தில் என்ன செய்வீர்கள்?" என்று விசாரிப்பவர் கேட்டார். "நாங்கள் வேதாகமத்தை வாசிப்போம், பாடல்களைப் பாடுவோம், ஜெபம் செய்வோம்" என்றான். "எங்களுக்கு ஒரு பாடலைப் பாடிக்காட்டு!" என்று அந்த அக்குழுவினர் சொன்னார்கள். உடனே, நவாம் ஒரு கீர்த்தனையைப்பாடிவிட்டு, தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாய்ப்புகளுக்காகவும், ஆரோக்கியத்திற்காகவும், அரசாங்கத்திற்காகவும் கர்த்தருக்கு நன்றி செலுத்தினான், மேலும் அந்த விசாரணைக்குழுவைச் சரியாகவும், நேர்மையாகவும் வழிநடத்தும்படியும் ஜெபித்தான்.

அவன் ஜெபித்தபின், பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டாம் என்று அவனது தந்தை அவனிடம் கூறினாரா என்று நவாமிடம் கேட்டார்கள். "இல்லை" என்று நவாம் உள்ளபடி பதிலளித்தான். ஒருவேளை அவன் 'ஆம்' என்று சொல்லியிருந்தால், அவனது தந்தை உடனடியாகச் சிறைக்குச் சென்றிருப்பார். தன் மகன் விசாரிக்கப்படலாம் என்பதை அறிந்திருந்ததால், நவாமின் தந்தை அவனிடம் பள்ளிக்குச் செல்லவேண்டாம் என்று ஒருபோதும் கூறியிருக்கவில்லை. அந்த விசாரணைக் குழு சில நிமிடங்கள் அமைதியாக இருந்தது. பின்னர் திடீரென்று நவாமிடம், "உன்னைப்பள்ளியில் வைப்பார்களா இல்லையா என்பது உனக்குத் தெரிவிக்கப்படும்" என்று சொன்னார்கள். விசாரணைக் குழுவிடமிருந்து எந்தவொரு உத்தரவும் வரவில்லை, எனவே ஓய்வுநாட்களைத் தவிர மற்ற நாட்களில் நவாம் தொடர்ந்து பள்ளிக்குச் சென்றான். ஓய்வுநாளைக் கடைப்பிடிப்பதில் அவன் உறுதியாக இருந்ததால், ஆரம்பக் கல்வியை முடித்த பிறகு, கல்வியைத் தொடர அனுமதிக்கப்படவில்லை. எனவே, தனது 15வது வயதில் தன் தந்தையுடன் சேர்ந்து அவர்களின் பண்ணையில் முழுநேரமாக வேலைசெய்யத் தொடங்கினான். ஆனால், தேவன் நவாமிற்கு வேறு திட்டங்களை வைத்திருந்தார்.